15/08/2020

“Δεκαπενταύγουστος”

/ Αγιορείτικα

Του Αρχιμ. Βαρθολομαίου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής του Εσφιγμένου

Δεκαπενταύγουστος…
Χαρμόσυνα ηχούν οι καμπάνες, καλώντας όλους να χαρούν και να προσέλθουν στο πανηγύρι και την χαρά.
Μα, για ποια χαρά μας καλούν; Για ποιο πανηγύρι; Μέσα στον ναό είναι στολισμένο με άνθη το νεκροκρέβατο και επάνω του το σώμα της Παναγιάς.

Πώς είναι δυνατόν να είναι πανηγύρι ο θάνατος;
Πώς είναι δυνατόν Αυτή που έφερε στα σπλάχνα της την Ζωή να κείτεται χωρίς πνοή, ανάμεσά μας;
Πώς είναι δυνατόν να χαιρόμαστε τον θάνατο της Μάνας;

Μα με την Ανάσταση του Υιού Της ο θάνατος καταπατήθηκε. Γι’ αυτό και ο θάνατός Της είναι πανηγύρι. Είναι η χαρά Της, είναι η μετάβαση στην Ζωή, κοντά πλέον στον Υιό Της.

Γι’ αυτό σήμερα οι καμπάνες ηχούν γλυκά, ξεχωριστά, χαρούμενα. Είναι ο ήχος της Παναγιάς, που καλεί τα παιδιά Της να μετέχουν στην χαρά Της.

Η ζωή Της όλη μια προσφορά. Μας πρόσφερε τον Χριστό, αφού έσκυψε το κεφάλι και είπε ιδού η δούλη Κυρίου. Προσφέροντας τον Χριστό, μας πρόσφερε τα πάντα! Με την κοίμησή Της, Αυτή η μοναδική Μάνα, μας προσφέρει αντί της λύπης την χαρά!

Δεκαπενταύγουστος…
το Πάσχα του καλοκαιριού, η διάβαση της Παναγιάς προς την όντως ζωή, η διάβαση όλων μας, μαζί με την Παναγιά, κλεισμένοι στην αγκαλιά Της, στην αιώνια ζωή.

Ως άλλοι απόστολοι κι εμείς ας μαζευτούμε εδώ, στην νοητή Γεσθημανή, γύρω από την νεκρική κλίνη της γλυκιάς μας Μάνας, όχι για να θρηνήσουμε, αλλά για να χαρούμε μαζί Της την χαρά του Παραδείσου.

Μην αφήσουμε το κάλεσμα της καμπάνας να περάσει. Είναι ο γλυκός ήχος της Παναγιάς, που στο άκουσμά του γλυκαίνει την καρδιά μας και την ετοιμάζει να χαρεί, μαζί με την Παναγιά , την δροσιά του παραδείσου.
Χρόνια πολλά!

+αρχ. Βαρθολομαίος
Καθηγούμενος της Ι. Μ. του Εσφιγμένου